

دشمنی با علوم انسانی چرا؟

شهر داری به‌دنبال تعطیلی خانه اندیشمندان علوم انسانی است

گروه فرهنگی – فخری سادات مسچی: شهرداری زاکانی چند روزی است به دنبال تعطیلی و پلمپ «خانه اندیشمندان علوم انسانی» است. این کار با اعزام پرتعداد نیروهای سد معبر شهرداری و برای تخلیه این

محل و تغییر قفل‌های آن صورت گرفته‌است،

آن هم در زمانی که فعالیت‌های این مرکز برقرار بوده است! رفتار شهرداری باعث شده که برخی از اعضای این مرکز دائم در آنجا باشند تا مبادا شهرداری شبانه این مرکز علمی

و فرهنگی را تسخیر کند.

خانه اندیشمندان علوم انسانی ۱۲ سال پیش در محل پارک ورشو تهران به منظور همکاری و همراهی اندیشمندان در حوزه‌های مختلف علمی ایجاد شده و تاکنون برنامه‌های

نگرانی مر ضیه برومند از ناهنجاری‌های اطراف تئاتر شهر

مرضیه برومند با اشاره به اینکه نمایش عروسکی عامل تغفل و تفکر است، بر لزوم تعریف دوباره‌ای از حریم تئاتر شهر برای حفظ سلامت روانی و امنیت محیطی در فضای باز این مجموعه تأکید کرد.
به گزارش اداره کل هنرهای نمایشی، مرضیه برومند، بازیگر، نویسنده و کارگردان پیشکسوت تئاتر عروسکی، شب گذشته با حضور در نوزدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی تهران-مبارک، به تماشای نمایش «۲۸۰مین شب سال» به نویسندگی و کارگردانی مرجان بورغامحسین در تالار سایه نشست.

این هنرمند پس از پایان اجرای این اثر نمایشی که روایتگر و بازیگویی زندگی یکی از عوامل شهید در عملیات کربلای چهار در فضای انسانی و لطیف و عاشقانه بود، با کاظم نسری (مدیرکل هنرهای نمایشی) وهدای حجازی‌فر (دبیر نوزدهمین جشنواره بین‌المللی عروسکی تهران-مبارک) دیدار کرد.

برومند با اشاره به برگزاری شانزدهمین جشنواره نمایش‌های عروسکی تهران- مبارک گفت: به‌هادی حجازی‌فر، اداره کل هنرهای نمایشی و تمامی اعضای ستاد برگزاری خسته

مراسم بدرقه پیکر خسرو حسن‌زاده با تأکید بر جایگاه هنری او و همچنین تأثیرگذاری‌اش بر برداشتن شکاف میان مردم و هنر، چهارشنبه (۱۴ تیرماه) از مقابل خانه هنرمندان ایران برگزار شد.

مراسم بدرقه پیکر خسرو حسن‌زاده با تأکید بر جایگاه هنری او و همچنین تأثیرگذاری‌اش بر برداشتن شکاف میان مردم و هنر، چهارشنبه (۱۴ تیرماه) از مقابل خانه هنرمندان ایران برگزار شد. ... حضور داشتند. پیکر

به گزارش خبرنگار ایسنا، در مراسم بدرقه پیکر خسرو حسن‌زاده، اعضای خانواده، دوستان و جمعی از اهالی و دوستداران هنر از جمله آیدین آغداشلو، کاوه کاظمی، مجید سعیدی، سروش صحت و ... حضور داشتند. پیکر

به گزارش خبرنگار ایسنا، در مراسم بدرقه پیکر خسرو حسن‌زاده، اعضای خانواده، دوستان و جمعی از اهالی و دوستداران هنر از جمله آیدین آغداشلو، کاوه کاظمی، مجید سعیدی، سروش صحت و ... حضور داشتند. پیکر

مراسم بدرقه پیکر خسرو حسن‌زاده با تأکید بر جایگاه هنری او و همچنین تأثیرگذاری‌اش بر برداشتن شکاف میان مردم و هنر، چهارشنبه (۱۴ تیرماه) از مقابل خانه هنرمندان ایران برگزار شد. ... حضور داشتند. پیکر

مراسم بدرقه پیکر خسرو حسن‌زاده با تأکید بر جایگاه هنری او و همچنین تأثیرگذاری‌اش بر برداشتن شکاف میان مردم و هنر، چهارشنبه (۱۴ تیرماه) از مقابل خانه هنرمندان ایران برگزار شد. ... حضور داشتند. پیکر

زیادی در حوزه علوم انسانی برگزار کرده و برای بیش از ۲۰۰ شخصیت علمی و فرهنگی کشور آیین نکوداشت و بزرگداشت داشته است. بنا به نوشته رسانه‌ها، مهدی صادقی کجانی مدیرکل دفتر مطالعات اجتماعی شهرداری تهران است، روز سه شنبه وارد زیرمجموعه معاونت فرهنگی و اجتماعی شهرداری تهران است، روز سه شنبه وارد ساختمان خانه اندیشمندان علوم انسانی در خیابان نجات‌اللهی تهران شده و گفته اعضای خانه باید ساختمان را ترک کرده و آن را تحویل شهرداری بدهند و مدیران خانه اندیشمندان پاسخ داده‌اند که «شهرداری باید با حکم قضایی یا دستور مکتوب بیاید» و صادقی گفته از علیرضا زاکانی شهردار تهران و توکلی‌زاده معاون فرهنگی شهردار دستور شفاهی دارد که ساختمان را تصرف کند.

این اقدام با واکنش بسیار در فضای مجازی روبرو شده و آن را نمونه‌ای از سیاسی کاری شهرداری می‌دانند. رفتار ناپسند شهرداری در حالی صورت گرفته که برخی رسانه‌ها از مخالفت شورای شهر با چنین اقدامی خبر داده‌اند اما گویا زاکانی حتی به نظر شورا هم اهمیتی نمی‌دهد. چنین مخالفتی با خانه اندیشمندان علوم انسانی در حالی صورت می‌گیرد که زاکانی برای خودش «مشاور شعر و ادبیات» دارد و به این عنوان به فردی نزدیک به خود از بیت المال حقوق پرداخت می‌کند اما تحمل فعالیت یک مرکز علمی و فرهنگی مستقل و تأثیرگذار را ندارد. شاید یکی از مهمترین انگیزه‌ها برای تعطیلی این

مرکز علمی و فرهنگی این است که این مرکز نفع تبلیغاتی برای زاکانی و یارانش ندارد. برای درک این موضوع می‌توان به مهمترین اقدام فرهنگی در دو سال گذشته شهرداری اشاره کرد: بهمن ماه ۱۴۰۰ روابط عمومی شهرداری تسبیل به باتوقی برای برخی افراد و با فضایی برای حضور دست‌فروشان می‌شود. البته فروشگاه‌های اطراف مجموعه نیز از حضور دست‌فروشان ناراحت هستند اما زمانی که اوضاع اقتصادی خوب نیست، نمی‌توان انتظار منجر شود، باید دلیلی باشد برای تعقل و تفکر. این هنرمند ادامه داد: اکثریت مخاطبان تئاتر گمان می‌کنند نمایش عروسکی تنها برای گروه سنی کودک و نوجوان است و قطعاً برپایی جشنواره نمایش عروسکی تهران-مبارک باعث می‌شود تا آن‌ها با نمایش‌های ویژه بزرگسال نیز آشنا شوند و بداندن که نمایش عروسکی برای تمامی گروه‌های سنی است.

شرایط موجود، سلامت روانی تئاتر شهر را به خطر انداخته است برومند در این دیدار با اشاره به حذف حفاظ مجموعه تئاتر شهر در سال‌های قبل گفت: اینکه تئاتر در قلب یک پارک و در فضای آزاد باشد، فکر خوبی است. قطعاً تصمیمی که در سال‌های قبل برای برداشتن حفاظ‌های این مجموعه گرفته شد، با نیت درست و بجایی انجام شد.

او ادامه داد: زمانی که شرایط اقتصادی مردم خوب نیست و مشکلات فرهنگی زیادی وجود دارد، محوطه باز مجموعه تئاتر شهر برومند با اشاره به جایگاه منحصر به فرد

برومند افزود: از نظر من درست نیست که

اطراف این مجموعه دیوار داشته باشد زیرا مردم باید به تئاتر نزدیک باشند و بتوانند در این فضا بی‌واسطه رفت‌وآمد کنند و نفس بکشند.

او با بیان اینکه مسئولیت حفظ حریم تئاتر شهر بر عهده اهالی تئاتر نیست، تأکید کرد: متأسفانه تئاتر صدمات زیادی بابت شرایط پیرامون مجموعه تئاتر شهر متحمل می‌شود و قطعاً نیروی انتظامی، شهرداری و تمامی ارگان‌هایی که با شرایط اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی مردم سروکار دارند، باید فکری عاجل به حال این شرایط کنند.

برومند با اشاره به جایگاه منحصر به فرد هنرمندان، در قطعه ۸۸ ردیف ۱۵۰ شماره ۳۴ بهشت زهرا به خاک سپرده شد. رزینا شرف‌چغان از پیشکسوتان گازی‌دار ایران که در این مراسم حاضر شده بود، گفت: می‌دانم دوستان بسیاری نزدیک و عزیزتری هستند که شرایط عاطفی مناسبی برای صحبت ندارند به همین دلیل من به نمایندگی از آن‌ها صحبت می‌کنم. نکته‌ای درباره هنرمند عزیزمان نیست که ناگفته مانده باشد. همه ما از صداقت او و هنر بی‌کلفتش که در فضای امروز هنر ایران بسیار نادر و گرانبهاست، آگاهییم. گرایش اجتماعی خودجوشی در آثارش بود، بدون اینکه از هیچ اندیشه سیاسی به‌خصوصی وام گرفته باشد.

با ذوق خبر نصب «سنگ مزار قدیمی نیما پوشیچ» را به رسانه‌ها می‌فرستاد، سنگ قبری که در آن هم نام نیما پوشیچ درج شده بود و هم نام علیرضا زاکانی شهردار تهران! بعد از انتشار خبر و عکسهای این اقدام عجیب توسط روابط عمومی شهرداری منطقه ۲۰ تهران، مهمترین موضوعی که در شبکه‌های اجتماعی برجسته شد درج این عبارت بر سنگ مزار نیما در امام زاده عبدالله بود: «به همت بسیجیان فرهنگی شهرداری تهران با عنایت برادر جانباز آقای دکتر زاکانی بنا شد!» اینکه نام شهردار تهران را روی سنگ قبر بنویسند نه تنها نشان از بی سلیقهگی داشت، که نشان می‌داد فرهنگ تملق و استفاده تبلیغاتی حتی از سنگ قبر تا چه اندازه در زیرمجموعه افرادی که ادعای انقلابی گری دارند، ریشه دوانده و جا افتاده است. یک روز بعد از انتشار این خبر، سخنگوی شهرداری توضیحاتی در خصوص تغییر این سنگ مزار منتشر کرد و از نقش برجسته « دستیار شعر و ادبیات شهردار تهران» در این زمینه گفت؛ ایشان بعد از اینکه فضای مجازی از انتقاد راجع به این سنگ مزار پر شد، در این زمینه تذکر داده اند.

بسا توجه به این موضوع می‌توان فهمید که انتظارات شهرداری زاکانی از یک موسسه فرهنگی و علمی چیست و چرا این مرکز مورد غضب واقع شده است. عباس عبدی روزنامه نگار برجسته اصلاح طلب دیروز در توییتهی در این خصوص نوشت: «تهاجم مدیریت شعدراری تهران برای تخلیه خانه اندیشمندان علوم انسانی نه مانع از اظهار نظرات انتقادی و علمی می‌شود و نه به مواضع طرفداران وضع موجود کمک می‌کند. ولسی دو نتیجه دیگر دارد: اول بدنامی طرفداران وضع موجود ، و دوم رادیکال و غیررسمی تر شدن مواضع و دیدگاه‌های منتقدان وضع موجود.

وجود دارد که همگی در آلوده شدن فضای تئاتر شهر دست دارند. بنابراین تنها راه و با حداقل راه موقت حل مشکلات، جدا کردن حریم تئاتر شهر از الودگی‌هاست.

مرضیه برومند در پایان گفت: قطعاً جداسازی فضای مجموعه تئاتر شهر به معنای رها کردن ناهنجاری‌ها نیست اما حتماً باید

تعریف دوباره‌ای از حریم تئاتر شهر شکل بگیرد و در ادامه به مشکلات و ناهنجاری‌ها هم رسیدگی شود.

نوزدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی تهران- مبارک به دبیری‌های حجازی‌فر از هشتم تا شانزدهم تیر ۱۴۰۲ در حال برگزاری است.

تشیع پیکر خسرو حسن‌زاده

وداع با هنرمندی که شکاف میان هنر و مردم را برداشت

بهزنگت صمدزادگان – هنرمند نقاش و مجری مراسم – یادآوری شد که پس از درگذشت خسرو حسن‌زاده و تا شامگاه گذشته، نهادهای متولی هنر به جامعه هنری تسلیت نگفتند. در هر حالی که این اعتقاد وجود داشت به واسطه جایگاه هنری خسرو حسن زاده، باید اقداماتی از سوی نهادهای متولی صورت می‌گرفت. نادیا حسن‌زاده، دختر این هنرمند فقید نیز کوتاه به از فضای سنتی آمد و با روح بزرگ خود همه چارچوب‌هایی‌که فرهنگ جامعه طبقاتی و جغرافیایی برایش به وجود آورده بود را زندگی کرد و کار کرد. امیدوارم هر کدام شاگردانی بزرگ‌تر از خود را تربیت کنیم تا تأثیری بزرگ‌تر از ما هم داشته باشند. در این مراسم، توسط

دلاری دست یافت.

«رزوی روزگاری درهالیه‌بود» نهمین فیلم بلند «تارانتینو» با نقش‌آفرینی «لئوناردو دی‌کاپریو» و «برد پیت» در سال ۲۰۱۹ درباره گروه تبهکار «منسون» به سرکردگی «چارلز منسون» ساخته شد که به فروشی بالغ بر ۳۷۰ میلیون دلار دست یافت.

نگارش فیلمنامه‌های «تالینن بالاظهره»

(الپور استون)، «داستان عاشقانه واقعی» (تونی اسکات) و «از طلوع تا غروب» (رابرت رودریگز) نیز بخش دیگری از کارنامه سینمایی «کونتینن تارانتینو» محسوب می‌شود.

فرهنگی

نگاه

خانواده سینمایی؛ خوب، بد، زشت!

قصه‌ها، چه مکتوب باشند و در قالب کتاب و چه از جنس تصویر باشند در قالب یک فیلم، همیشه نیاز به قهرمان دارند.

از همین زاویه هم در تمام چهار دهه گذشته، هر بار که فرصتی برای نقد و آسیب‌شناسی تولیدات سینمای ایران فراهم آمده، یکی از کلیواژه‌های مشترک در نگاه صاحب‌نظران «فقدان قهرمان» در فیلم‌های سینمای ایران بوده است. اینکه چنین قهرمانی چه شاخصه‌ها و ملاک‌هایی می‌تواند برای تعریف و ترسیم داشته باشد، بارها موضوع گزارش‌ها و نقدهای منتقدان و رسانه‌ها قرار گرفته است.

در روایت یک فیلم سینمایی قهرمان هم می‌تواند صورت فردی داشته باشد و هم صورت جمعی و کم نیستند فیلم‌های ماندگاری در تاریخ سینما، یک جمع، فراتر از تک‌تک اعضای آن به قهرمان یک روایت تبدیل و در حافظه مخاطبان ماندگار شده‌اند.

در آستانه برگزاری جشنواره بین‌المللی فیلم «حوا» که با رویکرد تمرکز بر بازنمایی نقش زن و خانواده برگزار می‌شود، سراغ پاسخ دادن به این پرسش رفتیم که آیا تاکنون در سینمای ایران توانسته‌ایم یک «خانواده» را به مثابه یک «قهرمان» به تصویر درآوریم؟

نگاه اول: قصه‌های خانوادگی

دبیهی است که هر فیلمنامه‌نویسی در فرآیند شخصیت‌پردازی، نیم نگاهی هم به خاستگاه شخصیت‌ها و روابط خانوادگی او داشته باشد و از این زاویه به‌ندرت پیش می‌آید که در روایت یک فیلم سینمایی رد و نشانی از خانواده نباشد. به تعبیری می‌توان گفت در بسیاری از فیلم‌ها در ژانرها و گونه‌های مختلف، بخشی از هویت شخصیت‌ها، ناظر به خانواده‌ای است که در آن رشد کرده‌اند و نمی‌توان این ویژگی را نادیده گرفت.

اما وقتی صحبت از «سینمای خانوادگی» می‌شود، بحث تفاوت پیدا می‌کند و می‌توان جزئی‌تر درباره نقش «خانواده» در داستان یک فیلم صحبت کرد. در این جنس از فیلم‌ها معمولاً گره اصلی و موقعیت دراماتیک در داستان، نسبتی مستقیم با همه اعضای خانواده دارد و به‌نوعی بحرانی که قرار است موتور پیش‌برنده داستان باشد، نه فقط یک فرد که کلیت خانواده را با چالش مواجه می‌کند.

از این منظر فیلم‌های بسیاری در ویرترین چهار دهه گذشته سینمای ایران می‌توان نام برد که داستان‌هایی خانوادگی داشته‌اند، از «مادر» زنده‌یاد علی حامی گرفته تا «همسر» ساخته مهدی فخیم‌زاده و نمونه‌های متأخرتری مانند «بیه حبه قند» و «جدایی نادر از سیمین». آنچه وجه مشترک این روایت‌های سینمایی است، جایگاه محوری یک «خانواده» در روایت است. خانواده‌هایی که گاهی فراتر از سالن سینما، در حافظه مخاطبان ماندگار شده‌اند و در نمونه‌های شاخصی مانند «مهمان مامان» داریوش مهرجویی، حتی رنگی از یک «خاطره جمعی» به خود برگرفته‌اند.

نگاه دوم: زخم‌های خانوادگی

یکی از مواردی که در پرداختن به تصویر «خانواده» در برخی تولیدات سینمایی می‌تواند موردتوجه قرار بگیرد، این است که این تصویر همواره صورتی ایده‌آل ندارد و گاهی شاهد جنسی از به‌تصویر در آوردن روابط خانوادگی در یک فیلم هستیم که بیشتر متمرکز بر «زخم‌های خانوادگی» است.

سینمای سعید روستایی را یکی از شاخص‌ترین نمونه‌های این رویکرد در سال‌های اخیر سینمای ایران می‌توان توصیف کرد. در هر سه فیلم روستایی یعنی «بد و یک روز»، «هتری شیش و نیم» و به‌خصوص «برادران لیلیا»، خانواده جایگاهی محوری در روایت فیلم دارد اما تصویری که از روابط خانوادگی ارائه می‌شود، سرشار از نابه‌سامانی‌ها و التهاییات است که جزئی‌ترین روابط اعضای خانواده را با بحران مواجه کرده است.

چنین مواجهه‌ای با خانواده را که می‌توان در رگه‌هایی از نمونه‌های دیگری همچون «هنرهای کوچک زنگ‌زده» ساخته هومن سیدی، «سه کام حبس» ساخته سامان سالور، «خانه دختر» شهرام شاه‌حسینی و حتی «شنای پروانه» محمد کارت رصد کرد، شاید باطبع طیفی از مخاطبان سینمای ایران و به‌خصوص گروهی از منتقدان نباشد اما واقعیت این است که این وجه از بهره‌گیری از بحران‌های خانوادگی برای رسیدن به یک روایت دراماتیک، فرآیندی گریزناپذیر در سینما به حساب می‌آید که می‌توان به کل بر آن خط بطلان کشید اما بی‌تردید این جنبه از تصویرگری «خانواده» نیازمند ملاحظاتی جدی‌تر است.

نگاه سوم: فرصتی برای نگاه به عقب

یکی از کار کرده‌های جدی جشنواره‌های موضوعی، علاوه‌بر زمینه‌سازی برای تولیدات هدفمند در آینده، بازخوانی و مرور مسیری است که تا به امروز پیموده شده است. در آستانه برگزاری جشنواره سینمایی «حوا» که قرار است با تمرکز بر تصویر زن و خانواده در سینمای ایران، در تقویم رویدادهای سینمایی متولد شود، می‌توان با نگاهی آسیب‌شناسانه باردیگر تصویری که از «خانواده» طی چهار دهه گذشته در سینمای ایران منعکس شده است را مورد بازخوانی و تحلیل قرار داد.

در یک نگاه کلی حتی می‌توان بر وجه تمایز و تشابه میان تصویر خانواده در فیلم‌های سینمای ایران در دهه، از دهه ۲۰ تا ۶۰ تا همین دهه ۱۴۰۰ هم متمرکز شد. به‌طور مثال در زمینه فیلم‌های کم‌دی، خانواده‌ای که «جارج‌نشین‌ها»

«پارتمان شماره ۱۳» دیده بودیم، چه شباهت‌ها و تفاوت‌هایی با خانواده‌ای که امروز در «بخارست» و «فسیل» می‌بینیم دارد؟ در ژانر مولودرام این قیاس میان فیلم‌هایی از جنس «گل‌های داوودی» و «بگنادر زندگی کتم» با نمونه‌هایی همچون «برادران لیلیا» و «بیه حبه قند» به چه نتایجی می‌رسیم؟

برگزاری رویدادی از جنس جشنواره فیلم «حوا» فرصتی منتقم برای پاسخ به این سوالات و رسیدن به پشتوانه‌هایی برای بازنمایی تأثیرگذارتر تصویر «خانواده» در سینمای ایران طی سال‌های آینده است.

نخستین جشنواره بین‌المللی فیلمی حوا به همت بنیاد بین‌المللی گوهرشاد و به دبیری مهدیه سادات محجور ۱۶ تا ۲۳ تیر ۱۴۰۲ برگزار می‌شود.

منبع:خبر آنلاین

اخبار کوتاه

سیدجواد یحیوی به صحنه می‌آید

سیدجواد یحیوی و فرید فرهنگ با بازی در نمایش «سایه روشن» به کارگردانی سعیده آجرندیان روی صحنه می‌روند.

به گزارش ایسنا، این نمایش اجرایی از نمایشنامه «آسمان پا به ماه» نوشته سعیده آجرندیان است که با پیوستن سیدجواد یحیوی و فرید فرهنگ از ۲۳ تیر در تالار سایه روی صحنه می‌رود.

در این نمایش بازیگرانی همچون سیدجواد یحیوی، فائقه شلالوند، فرید فرهنگ، سحر گلشیرازی، مهرا افرادی و معصومه خیام‌سار ایفای نقش می‌کنند. سیدجواد یحیوی از سال ۹۱ حضور فعالی بر صحنه تئاتر داشته و در نمایش‌های متعددی بازی کرده است.

محمدهادی عطایی و ترانه امیری به عنوان صدا پیشه این نمایش را همراهی می‌کنند. در گروه طراحان این نمایش نیز سینیا بیلاق بیگی طراح صحنه، رضا خضربی طراح نور، مهسا اسماعیل زاده طراح لباس، مصطفی قاهری طراحی و ساخت ویدئو و تیزر، شبنم روزبهانه طراح گریم، بهزاد جاودان فرد طراح حرکت، بهرام شادانفر طراح بوستر و بروشور هستند. آهنگسازی این نمایش را بهزاد عبدی برعهده دارد و مجری طرح نیز محمدحسن درباغی‌فرد است.

در گروه کارگردانی اینن نمایش علیرضا فیروزآبادی و معصومه خیام‌سار همکاری می‌کنند. مدیر روابط‌عمومی زهرا شایان فر، عکاس مونا صدر و مشاور رسانه‌ای محمد وفایی، و مهدیه‌سادات شاهرمدادی از دیگر همکاران این گروه هستند.

اجرای کنسرت موسیقی «پالس» در برج آزادی

کنسرت موسیقی پاپ «پالس» که تهیه‌کنندگی موسسه فرهنگی هنری فروغ فلق در قالب اصلی برج آزادی به روی صحنه می‌رود.

به گزارش روابط عمومی برج آزادی، کنسرت موسیقی پالس به سرپرستی رضا افشار، روز پنجشنبه ۱۵ تیرماه در دوساعت ۱۸ و ۲۱ در سالن اصلی برج آزادی اجرا می‌شود.

رضا افشار (خواننده و گیتار)، پژمان نعمتی(درامز)،هانی رجبی (کیبورد و پیانو)، علی منصوری(گیتار آکوستیک)، مهدی ارجمند(گیتار باس)، امیر محمد بامداد(گیتار)، محمد کریمی(سولن)، فرید یزیشکیان(ساقسپون)، مهرگان رضوانی(پرکاشن) در این اجرا همراهی خواهند کرد.

در این اجرا قطعات «شاید»، «جوانی»، «آشنایی»، «عاشقانه»، «کاش»، «چدا»، «آینده‌روشن»، «عادت ۱»، «فال من، وکم کن»، «تنها» و «عادت ۲» اجرا خواهد شد.